

Úvod:

Už pár let obtěžuji své čtenáře blogy ze života, úvahami i vyprávěním příběhů. Něco se podařilo, něco prošlo bez povšimnutí. Některé myšlenky se minuly účinkem nebo zůstaly nepochopené. Za dobu působení na blogu se nasřádala spousta materiálu, který leží na internetu.

Když mne napadlo tematicky poskládat myšlenky a články na téma soužití žen a mužů, k mému údivu do sebe blogy samy zapadly. O tom, jaké jsou kvality, musí rozhodnout sám čtenář, může si vzít třeba poučení z textů, příběhů nejen z mého života, protože častou inspirací je pro mne vyprávění kamarádek i kolegů.

Za to, že mi inspirace zatím nedošla, mohu poděkovat všem, kdo mi ji dodali. Je jich hodně, nerada bych na někoho zapoměla, přesto bych chtěla uvést aspoň některé.

Díky, ségra, brácha, rodino i příbuzní, odpusťte, že vystupujete v mém vyprávění anonymně, ačkoli bych moc ráda zdůraznila, že jde právě o vaše historky. Tak potrhle a zábavné příbuzné jsem si mohla na začátku života jen přát a dostalo se mi vrchovatě. Doufám, že budete mému peru dodávat inspiraci dál a ještě se to zúročí. Hlavně žádný patos, žádné slzy, berte mé poděkování úplně normálně.

Díky, kamarádi, Vlasto, Milane, Pavlino, Martino, Majko, Aleno, Mílo, vážně si teď nevzpomenu na všechny, moje hlava je dřevá a proto si ty věci o vás raději zapisuji. Kdybyste nežili tak pestré životy, neměla bych ani o čem psát.

Velké díky manželovi, že je tak velkorysý a nic raději nečte.

Díky dceři, že konečně chápe, že jsem všechno neprožila sama a nebere to vážně.

Díky i všem tajným ctitelům, o které nejspíš po přečtení přijdu.

Hlavní díky ovšem patří čtenářům, které moje psaní neodradilo a také některým diskutérům, kteří mi přátelsky napsali na rovinu, že kazím jejich čtenářský vkus, čímž mne vyhecovali ještě k vyšším výkonům.

Budiž vám lehké čtení a snad to nebudete brát zas tak moc vážně.

Život je přece jenom hra. Partnerský život ta nejlepší.

Barešová A.

Ach ti muži!

Jak se to říká?

S nimi špatně, ale bez nich ještě hůř.

O kom je řeč?

O chlapech. Když je máme, tak nadáváme, ale běda, když není žádný na obzoru, to je život přímo k zešílení.

S nimi je radost i smutek. Někdy je té radosti i smutku trochu moc. Bez nich je ale v životě takové podivné prázdno.

Někdo to snáší líp a někdo hůř. Občas se z toho musíme vykvokat a tak to řeší chvílky, kdy svoje radosti i strasti sdělíme těm ostatním. Může to být jen jedna kamarádka, která udržuje nejtajnější tajemství. Mohou to být souputnice v práci, maminky na pískovišti i kdokoli jiný.

Sama jsem zvyklá věci říkat a nepřipadá mi to nijak divné. Jsme přece lidi, ne? Klidně se svěřím a klidně vám pořekám bebičko. Připadá mi to totiž normální. Dělávaly to tak moje babičky, dělávala to mamka, svěřujeme se navzájem se sestrou i bráchou, řešíme problémy dětí. Nejde o to problém rozpatlat a zvětšit, nejvíc pomůže to sdělení. Když si to člověk přeříká nahlas a pak zvaží názor druhého, vidí to najednou úplně z jiného pohledu a třeba původní názor přehodnotí. Pomáhá to na duši.

Moje sestra říká, že se s kolegyněmi „vykecají v družině“ a hned je jim líp. Znamená to, že si s kolegyněmi navzájem svěří každodenní zážitky, tím se zbaví zbytečných přetlaků a rázem se jim uleví. Pokud je potká příkoří, tak svěřená starost bolí méně, radost potěší dvojnásob. To je právě pravý smysl našeho ženského kvokání, které muži tolik pomlouvají.

V raném mládí jsem spoustu času trávila pracovně v restauračním zařízení. Po čtrnácti dnech brigády v klasické pivnici mi v hlavě každý večer hučelo. O čem si muži povídali, už mě nezajímalo. Bylo to pořád to samé, každý den si dokazovali, kdo je větší furiant a po čtrnácti dnech mi připomínali hučení úlu. Od těch dob jsem pochopila, že je mužský svět, kam je lepší nepronikat a ženský svět, který bychom si

neměli nechat narušit. Oni taky všemu nerozumí a musí nám nechat chvílku, abychom přešly na jinou frekvenci.

Říká se, že muži jsou z Marsu, ženy z Venuše.

Jestli se nevyznáte v planetách, pak stačí si pamatovat, že pochází každý úplně z jiné planety.

Zřejmě v počátku svého vývoje mluvili každý jinou řečí a měli úplně jiný systém dorozumívání a chápání. Pak někoho napadlo odvézt pár vzorků od každého druhu na Zem. Co z toho vzniklo, to víme, ale muži i ženy mají zřejmě touhu občas se vrátit na své planety. A tak utíkají k těm, co chápou jejich touhy. Ženské k ženským a mužský mezi muže.

Nechme mužského ve své jeskyni a pojďme se zavřít do kuchyně. Ať si kouká na televizi, my máme svojí ledničku. Ale teď ji ještě necháme zavřenou, přijde na ni řada později. Nejdřív se budeme věnovat druhým polovičkám. Taky všechno děláte tak špatně, jako já?

I kdybych chtěla aspoň jednou zapadnout do průměru, zase se mi nevede. Pokud se týká výběru toho pravého, jsem na tom poněkud špatně. Dozvěděla jsem se, že než najdu pravého muže pro život, měla bych zažít asi toto:

- *Líbání s 22 muži – nevím, co se přesně myslí pojmem „líbání“, ale polibky s muži nepočítám. Někoho políbím při pozdravu na tvář, někoho možná zdravím na ústa či na bradu, zda jich bylo dvaadvacet, to opravdu nevím.*
- *Zažít 6x sex na jednu noc – na rozdíl od líbání mám v sexu na jednu noc docela jasno. Tohle je úplně vedle! Na noc mi máma pobyt venku nepovolila a dnes bývám zásadně v noci doma. Sex přes den se v příručkách neřeší. Sex na jednu noc a navíc šestkrát, to mám teda co dohánět!*
- *Být 4x podvedená - tohle nemohu vyloučit. Možná mě v životě podvedl už víckrát a až na to přijdu, udělám scénu hodnou Thálie. Ale zatím musím krotit*

herecké vášně a vážně pochybuji o tom, jestli to mám doopravdy zjišťovat. Nač dráždit hada bosou nohou?

- *Mít 5x zlomené srdce – kdyby jenom pětkrát! Co já už viděla zlomených srdcí! A kolikrát se mi skoro lámalo, když jsem si zpětně uvědomila, o co všechno přicházím? No, ale někdy si věci rozmyslíme až příliš brzy, možná.*
- *Zažít 4 dlouhodobé vztahy – myslím, že to bude akorát. Kromě manželství mám už třetího čtyřnohého miláčka a jsou to vztahy jedna radost. Jeden mohl být i delší, ale všechno se nepovede přesně tak, jak bychom si vysnili.*
- *Absolvovat 6 příšerných rande – tohle mám taky za sebou, ačkoli, míra příšernosti je subjektivní věc. Jistě jich bylo víc.*
- *Dáte kopačky pěti chlapům – tohle mě ještě nenapadlo a to je brácha fotbalový nadšenec! Nevíte, kde mají nějaké levnější? Chci zapadat do průměru aspoň v něčem, když to spraví patery kopačky, tak je pomoc nadosah.*

Hlavní je si vybrat

Možná jste si ještě toho pravého nevybrala, někdy je lepší nespěchat. A taky hlavně dneska ukecat chlapa, aby zabrousil před oltář, to je umění. Kdybych věděla, jak se to dělá, tak bych holkám klidně radila. Mně naštěstí pomohla kdysi tchyně. Zatrhla nám jakoukoli volnou lásku a museli jsme se brát. A to jsme tenkrát ani doopravdy nemuseli.

Podle čeho holky vybírají? Mužští nás zrovna nešetří. Vyjadřují se na naši adresu nevybíravě, kladou si požadavky na ideální rozměry a přitom, když přijde řeč na jejich ideální rozměry, tak radši posunou řeč někam jinam. No, budme taktní, ale naznačme, kde by mohli přidat a kde zas naopak ubrat.

Muži se dělí na horňáky a dolňáky. Jsou to kategorie, které prozrazují, jaké části ženského těla preferují při svém výběru. Horňáci hodnotí poprsí a dolňáci hýždě. Výhodu mají ty ženy, kterým příroda nadělila nahoře i dole.

O ženách a jejich kategoriích se moc nemluví, ale existují taky rozdíly, protože podle mého soukromého sledování existuje řada kritérií pro hodnocení krásy muže.

Horňačky hodnotí zpravidla části těla nahoru od pasu. Zde je spousta bodů, co mají mít vliv na ženský zájem. Smyslné myšlenky podpoří třeba zářící oči, kterými muž prozrazuje, že má něco za lubem. Když se ještě k tomu smějí a směle se dívají hezky zpříma, svědčí to o hezké duši a sebevědomí. Smějící se zuby a okolí případně doplněné mužným vousem zaručí vyšší procento úspěchu.

Horňačky mohou mít v zorném úhlu taky šíjí a ramena. Rozkládají-li se pěkně do šířky, značí, že by muž mohl být vhodnou oporou, pokud ženu unese, mohou slibovat i teplou náruč, popřípadě nošení na ruku. Tady ovšem budu raději stát při zemi, už mi není dvacet a růžové brýle někam zapadly. Raději na to nespolečám, to ovšem neznamená, že se ráda nepokochám pohledem na všechno.

Čím se vyznačují dolňačky? Přece tím, že milují na mužích to, co je pěkné od pasu dolů. Když pomínu pohled zepředu, abych někoho neurazila, i když muže zepředu také zkoumáme, musím zmínit zadek a tvar dolních končetin. My ženy taky máme svoje erotické slabiny a k těm patří různá místečka. Zadek nevyjímaje. Zním případy, kdy se na otázku: „Jak se ti líbí?“ dočkám odpovědi: „Ještě jsem ho neviděla zezadu.“

Obojakačky jsou ve výhodě, na každém si najdou něco a nepreferují jenom jednu část. Nepatří stoprocentně ani k horňačkám, ani k dolňačkám, líbí se jim od všeho trochu a hledají svůj ideál. Ale když najdou toho, co splňuje dohromady kritéria horňaček i dolňaček, tak muž nemá šanci uniknout.

Kam se řadíte vy?

Horňačka nebo dolňačka, to je fuk, hlavně, že se na obzoru vyrýsuje nějaká vhodná mužská postava. A pak přijdou chvíle, které každá ženská miluje, takové to dobývání. Dobývání je to nejhezčí. Některým ženám dělá dobře dobývat, ale já jsem raději dobytá, to mě totiž nabíjí. Připadám si jako žena nebo ještě lépe – jako princezna. Ale vlastně jsem nedobytná pevnost.

Nejtěžší ze všeho je potkat toho pravého a vůbec – nejtěžší je si vybrat! Co bychom za něj někdy všechno daly? Pojdme trochu probrat ten náš ideál.

Jak najít toho ideálního

Legrační je, že zatímco mužští mají asi ve všem jasno, my se vdáme nebo zamilujeme a pak začneme pořád pátrat, jestli jsme to udělaly dobře. Jestli je ten, co čeká doma, právě ON. Někdy se o tom musíme poradit nejenom s kamarádkami, ale i s astrologií, numerologií či kartami. Takových rozborů ve dvou jsem už s kamarádkami absolvovala, kolik času nám zabralo pátrání po jistotě a kolik z toho zbylo nejistoty. Prakticky nikdy jsme se k ničemu nedobraly.

Hledaly jsme správné karty, kreslily mřížky a dívaly se do hvězd. A pak také, samozřejmě, čarování. Výsledek? Pokaždé nejistý. Ono to v těch hvězdách možná někde je, ale nebe je tak nekonečné!

Mně logicky vychází jako nejlepší metoda porovnat živly. To mi celkem sedí a v praxi se i osvědčuje, i když existují výjimky. Ale v zásadě je dobré zamyslet se nad tím, jestli se živly navzájem moc neovlivňují a naopak.

Třeba živel mého znamení je vzduch. Manžel vzduch. Doma máme pořád vyvětráno, ale to nebudu blíže rozebírat. Jaké živly k sobě ladí, jaké ne?

Vzduch-vzduch, ano, nikoli však bez výhrad. Nic se nesmí přehánět. Silný vítr umí nadělat pěknou paseku, takže raději jenom lehký vánek, popřípadě svěží větřík. Vzdušná znamení jsou Váhy, Vodnáři a Blíženci.

Vzduch- oheň, ano – vzduch oheň podporuje a může ho i zadusit, takže vzduch by měl být umírněný, aby svůj vliv nepřehnal. Oheň pálí, je vznětlivý, nejvíc mu svědčí, když vane jenom svěží vánek. Ohnivá znamení jsou Lvi, Střelci a Berani.

Vzduch – země, ano – navzájem se neovlivňují, mohou existovat sami i se dobře doplňovat. Co je svázáno se zemí, s tím ani vítr nepohne, to je třeba brát v úvahu a

smířit se s tím. Skálu neposune ani uragán a to vzduch může někdy těžce nést. Zemská znamení jsou Býci, Panna, Kozoroh.

Vzduch – voda, ano – nutno však upozornit na to, že moře načechrané větrem může být příjemné, příliš mnoho sodovky nemusí zůstat bez následků. Všeho s mírou. Sama za sebe to vidím spíš ne, ale ve všem existují výjimky. Vodní znamení chtějí city, jsou to rodinné typy, ale vzduch potřebuje svoji dávku svobody. Vodní znamení jsou Raci, Štíři, Ryby.

Oheň – země, ano. Oheň může zemi rozpálit, může po něm ale zůstat také jen spálená země. Je třeba udržovat správnou teplotu, jenom přihřívat. Zemská znamení někdy působí chladněji a oheň to nemusí dobře snášet.

Oheň – oheň, ano. Může to být pěkné, když to mezi nimi škrtne, doutná, plápolá i hoří. Možná to okolí nemusí pochopit, ale ohnivá láska musí být docela super, ne?

Oheň – voda, ne. To se snad dá lehce pochopit. Navzájem se ničí, dusí, oba jsou živly a asi by se měli jeden druhému spíš vyhýbat. Možná znáte příklady, kdy to funguje, já bych na to nesázela.

Země – země, proč ne? Dvě skály si mohou docela dobře rozumět. Možná je to ideální stav, když tak stojí jedna vedle druhé a poslouchají okolí.

Země – voda, ano. Země se s vodou snáší. Země vodu nasakuje, bez ní vysychá, jejich spojení přináší spoustu užitečného, společně se jim daří probudit život a prospívá to okolí. Jejich soužití může být pohodové.

Voda – voda, proč ne? Voda je základ života, jejím osudem je vlévat se do sebe navzájem, směšovat, čvachtat, cákat, omývat, čistit, léčit, skrápět. Vody si navzájem nekonkurují, vodu v přiměřeném množství potřebuje každý. Jenom pozor na povodeň!

A co jednotlivá znamení? Myslím, že asi tak: